

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · 10 > — >
Negyedévre · 5 > — >
Egy óra · 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kéziratot

vissza nem adunk

A jogi szakoktatás reformja.

Pécs, 1900. július 30.

Régen kísért már az eszme, hogy jogi szakoktatásunk új alapokra fektetendő, mert az a rendszer, a mely manapság a jogi képzettséget igénylő pályákra készülőknél a formai képesítést megadja, a legnagyobb visszasságok szülőanyja. Ez az oka annak, hogy a jogot tanuló összes magyar ifjúságnak csaknem négy ötödresze a budapesti egyetemre zsufolódik össze, míg a tiz vidéki jogakadémián összesen csak 976 hallgató lézeng.

Igaz, hogy a jogi pályák közül csak az ügyvédi az, a melynek előfeltételét a jogi doktorátus képezi s így a birói és közigazgatásai pályákra készülő elméleti képesítésük megszerzésénél nincsenek okvetlenül egyetemre utalva, de hát ha tekintetbe vesszük hogy a jogi főiskolákra való belépés alkalmával a legtöbb ifju nincs és nem is lehet tisztában azzal, hogy majdan az ügyvédi, birói vagy közigazgatási pályára fog-e lépni s így a dolog természeténél fogva okvetlenül azt a kvalifikációt igyekszik elnyerni, a mely minél nagyobb szabadságot nyújt neki jövő életpályájára megválasztására: természetes dolog, hogy a legtöbb hallgató az egyetemre tódul, nemcsak a fővárosi életnek az ifju kedélyre gyakorolt nagy vonzó erejénél fogva, hanem azért is, mert a legfőbb jogi kvalifikáció, a doktori fokozat csakis

az egyetemen nyerhető el s tudja azt mindenki, hogy a vidéki akadémiákon végzett ifjaknak milyen óriási erőfeszítésükbe kerül a szigorlatozás az egyetemi cenzorok előtt, akiknek különleges vizsgálati bogarait nem ismeri ugy, mint a saját hallgatóik s a kik a vidéki akadémián végzett hallgatóban már ennél a minőségénél fogva is csak valami alsóbbrendű „jogi mesterlegényt“ látnak.

Hogy ez a kényszerű tolongás az egyetemen milyen szomorú eredményeket szül az újabb jogásznemzedékre nézve, nem is kell bővebben magyarázgatnunk. A hallgatóság óriási száma mellett a tanár és tanítvány között nem fejlődhet ki az a benső szoros viszony, a mely egyik alapföltétele a tudományos tanítás sikerének, hisz a tanár még névszerint sem tanulja megismerni a hozzá beiratkozott hallgatókat, akiknek jó része föl is használja ezt a körülményt arra, hogy a tanév egész folyamán található legyen mindenütt, csak az egyetem falain belül nem. De meg arról is szerezhetünk magunknak fogalmat, hogy mennyi idejük marad a tudomány tovább fejlesztésére azoknak az egyetemi tanároknak, akiknek évenként ezer meg ezer szigorlaton kell közreműködniök az előadási órákon kívül.

Mindezek a visszasságok már Szilágyi Dezsőben megérlelték minisztersége alatt azt az eszmét, hogy a jogi doktorátust, mint az ügyvédi képesítés előfeltéte-

lét, meg kell szüntetni, mert hisz az a körülmény, hogy a doktorátust kenyéradó pályára előfeltételének írja elő, leszállította annak tudományos színvonalát. De a kötelező doktorátus eltörlése leginkább elő is mozdíthatná a jogi oktatás decentralizációjának hatásossá tételét.

Igaz, hogy az ifjúságban megmaradna mégis a törekvés a fővárosi egyetemre való tódulásra, nem annyira tudományszomjából, mint inkább a fővárosi élet gyönyöreinek szabad élvezetétől sarkalva, de elesnék az a legfőbb argumentum, a melylyel most a szülőket a fővárosi iskolázásra rávenni sikerül, hogy t. i. csak az egyetemen lehet megszerezni azt a kvalifikációt, amely minden pályára egyaránt képesít.

Csak üdvözlőnk lehet hát azt a javaslatot, a melyet Wlassics miniszter állítólag most készített s a mely a jogi szakoktatás decentralizációját tűzte ki alapul. Ennek természetesen első feltétele a jogi doktorátusnak, mint gyakorlati életpályára követelményének eltörlése s a jogakadémiák olyan kifejlesztése, hogy azok ne csak szakoktatást adjanak, hanem megadassák azt a teljes elméleti kvalifikációt is, amely megkívánatik mindazoknál az életpályáknál, amelyekhez jogi előképzettség szükséges.

S ezt — úgy hisszük — minden nagyobb nehézség nélkül keresztül is lehet vinni, mert nem ismerjük ugyan valamennyi akadémia tanári testületét, de

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A hivatal.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
Irtta: Hegyháti.

Elhatároztam magamban, hogy megnősülök. Örült gondolat, de hát ilyen fertelmes hőségben sok minden bolond gondolat fogamzik meg az ember agyában, aminőkről normális időben még álmodni is irtózik.

Hogy az én drága jóakaróim (szőrén-szálán elcserélném őket egy harapós ellenségért) tudomást szereztek nősülési szándékomról, nem volt nyugtom a sok meghívástól. Mindenhol voltam, csak otthon nem. Egyik jóakaróm nál ettem a pecsenyét, a másodiknál a salátát, a harmadiknál a feketekávé ittam, a negyediknél hozzá a vizet, az ötödiknél rágyújtottam. Nem ugyan nótára, hanem egy m. kir. különlegességre, a mely rendesen annyira különleges, hogy a harmadik szippantásra már a hamuszelencébe vándorolt.

Jóakaróim jóakarata jóakarata már oly nagy fokra emelkedett, hogy minden valamire való ebéd vagy vacsora adása után jogot formáltak arra, hogy nősülési szándékom keresztülvitelére hathatós támogatásuk tejében egy,

egy harmad (nem harmat) izü nőrokonukat kössék nyakamra — feleségül.

Csak nyakas fejemnek köszönhetem, hogy egy potya ebéd, vacsora vagy m. kir. különlegesség árán nem akadtam horgon.

De jóakaróim kifogyhatlanok voltak jóakaratauk megnyilatkozásában. Valami tituluson erdei mulatságot rendeztek s arra meghívták a vidék valamennyi eladó leányát, válni készülő menyecskéjét s megújodni vágyó özvegyasszonyát.

Magamra nem hagytak egy percnnyire sem. Egyszer a kasznár kerül mellém.

— Látja azt a hölgyet?

— Látom, — felelém.

— Nos, hogy tetszik?

— Hm, hát tetszik.

— Mit szól hozzá?

— Hm, szép, szép, csak ne nevetne.

— Ne nevetne, miért?

— Olyankor olyan a szája, mint a harmonika, a mikor kihúzzák.

Ezt lefőztem. Tudom, a kasznár sem fog többet belekasznárkodni az én dolgomba.

Most a jegyzőnek akadt valami bizalmas mendani valója.

— Látod azt a leányt?

— Látom, — feleltem.

Megkísérlem a leírását. Haja hirtelen szőke, köznyelven azt mondanák: vörös, arca,

mint a szegedi paprika, szeme barna, orra hegyes . . . de nem folytatom.

— Nos, — folytatá jegyző barátom, — nemde pompás párti volna.

— Annak a kinek, de nekem nem.

— Mi kifogásod van ellene?

— Semmi.

— Hm, nem értelek, — dűnyögött s magamra hagyott, de csak azért, hogy egy újabb jóakaróm csatlakozzék hozzám.

— Nézd ez a leányt, ugy e megenni való teremtés.

— Kár volna érte, — felelém.

— Az a rendeltetése.

— Hogy megegyék?

— Dehogy, hogy férjhez menjen. Pompás leány. Ismerem apját, anyját, az egész családot. Kiváló nevelése van. Beszél franciául, zongorázik, cimbalmoz, sőt az irodalommal is foglalkozik . . .

— Hagyd el barátom, hagyd el, — szakítám félbe, — nem veszem el.

— Miért? — kérdezte bámulva jóakaróm.

— Mert kitűnő nevelése van.

— Nem értem.

— Oh, én igen.

Hogy az én jóakaróm erre miért párolgott el, ezt nem értem.

Alig fordulok egyet, a patikusnét találtam magammal szemben.

— Szabad-e még a szive, — kérdezte

hírlapírók kíséretében lakására hajtattott. Özevgy Tiszay Dezsőné magával hozta az országos színészegyesülettől kiállított és a belügyminisztertől jóváhagyott igazgatói engedélyét, a melyben, miként már tegnapi számunkban megirtuk, fel van hatalmazva szintársulata igazgatására Nádasy József művezetése mellett. Érdeklődéssel nézünk a holnap, szerdán délelőtt üléselő szintgyi bizottság határozata elé, a mely bizonyára a közönség közóhajaként ugy határoz, hogy özv. Tiszayné Tiszay Dezső jogaiba lép, Nádasy pedig, Tiszay volt ügybuzgó és szakavatott titkára a művezetésről gondoskodik.

— **(A pécsi jogászok Párisban.)** A párisi világkiállítás alkalmából Párisban tartandó nemzetközi diákkongresszusra a pécsi püspöki jogliceum kiküldötteinek egyike *Tausz* Dezső joghallgató már a mult héten kiment Párisba. *Makay* István és *Czank* Nep. János joghallgatók pedig ma utaznak éjjel Budapestre, honnan holnap indulnak el a vidéki akadémiák küldötteivel *Ludwigh* Dezső, a nemzetközi diákszövetség magyar osztálya elnökének vezetése alatt a párisi diákkongresszusra, mely augusztus 5.-től augusztus 13.-áig tart bezárolag.

— **(Halálozás.)** *Kustos* Lajos szent lőrinci ügyvéd, megyebizottsági tag és 48-as honvédörmmester ma reggel Szentlőrincen meghalt. Halála hírére a pécsi ügyvédi kamarán és Baranyamegye székházán kitűzték a gyászlobogót. Haláláról a következő gyászjelentést tettük: Özv. *Kustos* Lajosné szül. *Wendelin* Anna, *Kustos* Lajos és Béla mint gyermekei, ugy az összes rokonság nevében szomorodott szívvvel tudatják a forrón szeretett és felejthetetlen jó férj, atya, illetőleg rokon *Kustos* Lajos ügyvéd, 1848—49-es honvéd, Baranyavármegye bizottsági tagjának folyó hó 31-én reggeli fél 3 órakor hosszas szenvedés és a haladók szentségének ájtatos felvétele után, életének 70-ik és boldog házasságának 6-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei augusztus hó 1-én délután 5 órakor fognak a gyászházban B.-Szt.-Lőrincen a róm. kath. vallás szertartásai szerint beszenteltetni és onnan az ottani közsirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise-áldozat augusztus hó 2-án reggeli fél 8 órakor fog a b.-szent-lőrinci plébánia-templomban a Mindenhatónak bemutatni. B.-Szt.-Lőrinc, 1900. július hó 31. Áldott legyen drága emléke!

— **(Jelentés a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a Tettye forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 31-én 2300 köbméter.

— **(A sikkasztó számtisztek ügye.)** A város fegyelmi választmánya augusztus hó negyediken (szombaton) délután 3 órakor ülést tart a városházán. Ez ülésen fogják tárgyalni a sikkasztó városi adóhivatali számtisztek fegyelmi ügyét.

— **(Megharapott asszony.)** *Vlasits* Györgyné szül. *Kiss* Gádó Mária, Tettye-utca 22-szám alatti lakosnő, ma reggel mézért ment ki a budaikülvárosi vámház mellett mézszégetőhöz. Az uton a Dämpf-téle kőbánya körüli házak egyikéből egyszerre két kutya ugrott az asszonynak dühös csaholással s az egyik rárohánván, minkét lábát megharapta. A rendőrség elrendelte mindkét kutya-

nak a gyepmesteri telepre szállítását; a meg-mart asszonyt pedig orvosi ápolás alá vették.

— **(Hamis forintos.)** *Gárib* János vénéndi kereskedőhöz beállítottak *Herbert* Péter korcsmáros és *Hauer* Konrad, kik némi bevásárlásokat eszközölve, végül egy ólomból készült hamis forintossal fizettek. *Gárib* János azonnal jelentést tett az esetről a községi előjáróságnál, mely az iránt, hogy honnan került a hamis pénz, megindította a vizsgálatot.

— **(Az utolsó lakoma.)** Éveken át elége vidám volt az élet a Franciskánusklastromban, ahol a papi komolyság nagyon jól fért össze az asztal ártatlan örömeivel. Mostanság a római kuria elhatározta, hogy a szerzetes-rendet visszazsoritja szabályaik ősrégi szigorába, amelytől már-már elszoktatta a mindennapi élet. Pucsuznak tehát a Franciskánusok is a vidámságtól és pedig egy korrekt lakoma az utolsó lakoma keretében. Ismeretes, hogy augusztus másodika: Portiuncula napja nevezetes ünnepe a Szent Ferenc-rendi szerzeteseknek, amelyet évenként nagy ünnepélyességgel ülnek meg mindenfelé. Ez az ünnep nevét a Ferenc-rend alapítójának, Assisi szent Ferencnek sírja fölé 1568-ban emelt Portiuncula revezetű templomtól nyerte, melyben a hagyomány szerint szent Ferenc kérésére Jézus Krisztus megígérte, hogy akik a nevezett templomban meggyónak, teljes búcsút nyernek. A búcsút III. Honorius pápa augusztus másodikára engedélyezte: IV. Gergely pápa pedig a Ferenc-rendiek minden templomára kiterjesztette. A Portiuncula napján, az egyházi ünnepek után nagy lakomát szoktak rendezni a Ferenciek, amelyre a városi előkelőségek is hivatalosak. Holnap augusztus elsejével azonban az új szigorított rend lép életbe a Ferenc-rendi kolostorokban, amely eltiltja a lakomák rendezését. Külön engedelemmel azonban még az idén megtartják a Portiuncula lakomát, amelyre a katonai előkelőségeket is meg fogják hívni. A jövő esztendőől kezdve már csak egyházilag ülnek meg a Portiuncula-ünnepet.

— **(Egy his csillagászat.)** Holnap köszönt ránk augusztus, a nyárutó hónapja, Kisasszony hava. E hónapban a nap hossza 1 óra 30 perccel fogy; mert míg elsején a nap 4 óra 40 perckor kel és 7 óra 32 perckor nyugszik, tehát 14 óra 52 perc a hossza, addig augusztus 31-én a nap már csak 5 óra 19 perckor kel és 6 óra 41 perckor nyugszik le, tehát a hossza 13 óra 22 percet tesz ki. Augusztus 23-án 4 óra 48 perckor délután lép a nap a Szűz jegyébe. Hold első negyede 3-án lesz délután 6 óra 2 perckor. Holdtölte lesz 10-én este 10 óra 46 perckor. Hold utolsó negyede lesz 17-én délután 1 óra 3 perckor s végül újhold 25-én reggel 5 óra 9 perckor lesz.

— **(Eltűnt gyógyszerész.)** Mint tegnap már közöltünk, Budapestén a mohácsi születésű *Pasics* Géza, a Margitsziget gyógyszerésze, a mult vasárnap eltűnt a szigeten levő lakásáról és azóta senki se látta többé, amíg tegnap a halottasházban föl nem ismerték a holttestét. Még eddig nem tudják, hogy *Pasics* bűnös merényletnek esett-e áldozatul, vagy öngyilkos lett. A balesetet kizártnak tartják, mert *Pasics*ot fehérneművel testén hozta a felszínre a Margitsziget alsó részében dolgozó kotrógép. Fejső ruházata teljesen hiányzott; óráját, láncát és gyűrűjét pedig sehoh sem találták meg. Még gyanusabbá teszi a dolgot az, hogy a ruhája is eltűnt és a legszorgosabb kutatás dacára is csak a kézelőjére akadtak rá a part mentén. Utoljára va-

sárnap este látták a szerencsétlen gyógyszerészt ismerősei. A Margitsziget alsó vendéglőjében megvacsorázott és szokása ellenére pezsgőt is rendelt. Tíz óra tájban fizetett és kevéssel azután egyedül távozott. Azóta nem látta élve senki. Hétfőn hiába várta haza főnöke. *Pasics* nem jelentkezett, sőt másnap sem jött meg. Főnöke erre bejelentette az esetet a fürdőigazgatóságnak. Miután pedig még a rákövetkező nap sem jött semmi hír az eltűnről, a rendőrség is kutatni kezdte a dolgot. Csütörtökön azután a véletlen segített. A kotrógép, mely az új hid munkálatainál dolgozik, felszínre hozott egy holttestet, mely azonban annyira el volt torzítva, hogy nem lehetett rá ismerni. Kiszállították a rákos-kereszturi halottasházba, ahol tegnap egy régi jó barátja *Pasics* Gézára, a Margitsziget eltűnt gyógyszerésztárosa ismert benne. Általában véve mértékletes, szerény embernek ismerték *Pasics*ot, akinek sem szenvedélyei nem voltak, sem különösebb kedvtelése. A rendőrség most kutatja a rejtélyes dolgot. A rákos-kereszturi temetőből temették el a szerencsétlen embert tegnap délután.

— **(Véres verekedés.)** Pellérd község már régen nem beszélgetett magáról. Olyan csend volt, mintha minden lakója elment volna nyaralni, míg végre a napokban kivetkőzve hétköznapiasságából, két falubeli legény egy kis parázs verekedést rendezett. *Stern* Lipót és *Szár* János a napokban összevesztek egymással a falu korcsmájában s csakhamar tettelegességre került közöttük a dolog, miközben *Stern* Lipót egy felkapott fejszével *Szár* felé vágott. *Szár* János fel akarta fogni a vágást, de oly szerencsétlenül nyult a balta felé, hogy az karját érve, eltörte azt. A baltázó legény ellen megtették a feljelentést.

— **(Tűzvész Bozsókon.)** Bozsókon a napokban *Aszmann* Mihály odaváló lakos udvarán kigyulladt egy szalmakazal, melytől csakhamar lángot fogott az istálló s innen a lángok a támadt szélben oly hirtelen csaptak át a lakóházra, hogy a mentésre alig lehetett gondolni. A ház elégett s azonkívül a szoba butorzata, az ágynemű s a padláson felhalmozva volt takarmány is a tűz martaléka lett. A kár — mely biztosítás által részben megtérül, kilencszáz korona.

— **(Elfogott katonaszökevény.)** *Radics* Károly, a pécsi cs. és kir. 52 gyalogezred közlegénye — mint az annak idején mi is irtuk — folyó évi április hó huszonhatodikán ezredétől megszökött. A katonaszökevény után irtított széleskörű nyomozás során kiderült, hogy *Radics* Károly ezredétől megszököve egy darabig bolyongott a megye területén, míg végre *Gróó* István dárdai lakoshoz állt be kocsisnak. Itt aztán a napokban elfogták és átadták az illetékes katonai hatóságnak.

— **(Ellopott ezüst óra.)** *Hamuják* István ocsárdi lakos a napokban panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy nyitva felejtett lakásából eddig ismeretlen tettes egy dupla fedelű ezüst óráját ellopta. A tettes után megindították a nyomozást,

— **(Mezei munkások boszúja.)** *Sefcsik* János döbrökői lakos gazdálkodó most a nyár elején, midőn a mezei munkák kezdetüket vették, munkásokat fogadott, kiknek július hó elsején kellett volna munkába lépniök. Ekkor azonban oly követelésekkel léptek fel, melyek nem voltak benne az alkuban, ugy, hogy *Sefcsik* János kénytelen volt más munkásokat fogadni, kikkel aztán a napokban meg is kezdte az aratás és cséplés mun-

káját. Alig kezdődött azonban a cséplés, midőn a cséplőgép hangos recsegéssel, ropogással összetört. Mint a megejtett vizsgálat kiderítette, az egyik kévében egy nagyobb kerékagy darabot találtak, mely a cséplőgép fogas kerekét törte össze. Alapos kutatás után aztán a többi kévében keményfa darabokat, gyufát és az egyikben egy töltött puskát találtak. A tettesek után nyomban megindították a nyomozást, melynek során sikerült a tettest *Jankovics József*, az elcsapott munkáscsoport vezetője személyében elfogni, ki bár tagadja tettét, mégis átadták a bíróságnak.

— **(Elriasztott betörők.)** *Türr* Mihály gőzmalmában az éjjel betörők jártak. A malom egyik ablakát már befejeztették, mikor a zajra felébredt a gazda és kiment revolverrel az udvarra. A betörők erre — lehetek valami ötven — megugrottak, de a gazda felismerte őket, hogy cigányok voltak. A rendőrség az esetről értesülvén, átírt a csendőrséghez a nyomozás teljesítése végett. Mint értesülünk Pécs város határa egy püspökbogádi, mint a mályomi, pellérdi és üszögi részen körül van véve az erdőben lappangó cigányokkal, kiknek ott tartózkodását a községi előljáróságok vétkes könnyelműséggel tűrik. Ezeknek volna feladata kérdőre vonni a kóbor cigányokat, őket ellenőrizni és a határból kiutasítani őket. Azonban nem teszik s némely helyen 8—10 napig minden igazolvány nélkül vannak a kóbor cigányok s be-bejárnak a városba — lopni. *Jó volna, ha a megye alispánja utasítaná a főszolgabírák útján a községi előljáróságokat a kóbor cigányok szigorú ellenőrzésére.*

— **(Sötét bűn.)** Az éjjel pócegdörztisztítást végeztek a *Vadember*-szálloda udvarán. Munka közben egyszerre egy tömegre bukkantak, mely egy kis láda volt s benne egy teljesen kifejlett, kilenc hónapos leánygyermek hullája feküdt. A patkányok már teljesen lerágták róla a húst; egyes testrészeit szét is hordták. Pedig a hulla nem sok idő óta, legfeljebb 1—2 hónapja kerülhetett a pócegdörbe. A rendőrség a hullát kiszállította a budaikülvárosi temető hullaházába, hol törvényszéki boncolás alá fogják venni s a gyilkos anya kiléte után megindították a nyomozást.

— **(Mégmérgezett sertések.)** Viszlón történt a napokban, hogy *Martokovics* Márkus sertéskereskedő ottani lakos harminc hizója elhullott. Eleinte arra gondoltak, hogy talán valamely sertés járvány pusztít az állatok között s elrendelték a sertések felboncolását, mely alkalommal kiderült, hogy a tömeges elhullást rézgalic oldattal történt megmérgezés okozta. Hogy ki volt a tettes s mi indította arra, hogy a sertések etető vályuiba rézgalic oldatot öntsön, azt eddig még nem tudni. A tettesek után megindították a nyomozást.

— **(A kinek nem akarnak hitelesni.)** *Dallos* Mihály magyaregregyi lakos ama emberek közé tartozik, kiket korcsmai nyelven úgy hívnak, hogy *»törzs vendég«*. Ebbeli minőségben aztán azzal a jogával élt, hogy hitelre logyaszította a szeszt. A napok-

ban ismét bement a korcsmába *Dallos* Mihály és sört rendelt, kontója azonban már alkalmasint elérte a tetőpontját, mert a korcsmáros a rendelt sör árát előre kérte. Ezen aztán annyira feldühödött *Dallos* Mihály, hogy egy kezűgyébe került boros üveget vágott a korcsmáros fejéhez. Az üveg összetört és a korcsmáros koponyáján oly súlyos sérüléseket okozott, hogy a felvétellett orvosi látélet alapján súlyos testi sértés miatt emelt panaszt a bíróságnál támodója ellen a korcsmáros.

— **(Vasúti üzletvezetőség Pécssett.)** Lapunkban már többször írtunk az új vasúti üzletvezetőségek szervezéséről s jelezte, hogy Pécs is ki van szemelve vasúti üzletvezetőségi székhelyül. Erre vonatkozólag a *»Pesti Hirlap«* mai számában a következőket írja: *»Szegedről írják lapunknak, hogy előkelő vasúti körökben már régebb idő óta beszélnek arról, hogy az üzletvezetőségek eddigi beosztását gyökeresen reformálni fogják. Most ez a terv a megvalósulás stádiumába lépett. Budapesten ugyanis éppen most dolgozzák ki az új üzletvezetőségi tervezetet, a mely az egész országra nézve érdekes ujtásokat kontemplál. Nemcsak a szegedi üzletvezetőség reformjáról van szó, hanem az egész országéről. Az a terv ugyanis, hogy öt új üzletvezetőségi székhelyet létesítenek és pedig: Pozsonyban, Losoncon, Pécssett, Eszéken és Temesvárott. Pozsonyba a budapest-balparti üzletvezetőséget fogják áttelepíteni, míg Temesvárnak a szegedi üzletvezetőség egy részét szakítják ki. Ezt az utolsó ujtást az tettes szükségessé, hogy Szegednek máris abnormis nagyságu hálózata volt, majdnem kétezer kilométernyi óriási vonal tartozott ide, az ország egyik legnagyobb üzletvezetőségének hatáskörébe. Ezen roppant hálózatból könnyen ki lehet hasítani a temesvári új üzletvezetőségi kört, amely a Temesvártól délre eső vasútvonalakat foglalja magában. Mindazáltal, hogy a szegedi üzletvezetőség vonalhossza aránytalanul kicsinyre ne zsugorodjék, az államvasúti nagy alföldi vonalat egész Ceglédig idekapcsolják, ami némileg rekompenzálja az elvesztett délvidéki pályákat. Konkrét tervek már ezek, közvetlen a megvalósítás előtt, ugyannyira, hogy bárha hivatalosan még nem publikáltattak, az új üzletvezetőségek már a jövő év elején működésbe lépnek.«*

— **(Térzene.)** A cs. és kir. 52-ik gyalogezred zenekara holnapután (csütörtökön) délután félhat órakor térzenét rendez az Erzsébet-királyné sétatérén. A térzene műsora a következő: 1. *»Báró Zech-induló«* Stromwas-sertől. 2. *»Ha én király volnék«*; nyitány Adam operájából. 3. *»Művész-élet«*; Strausstól keringő. 4. Egyveleg gróf Zichy *»Roland mester«* operájából. 5. *Hatos Szmetana »Eladott menyasszony«* című operájából. 6. *»Egyveleg«* a Wagner-féle operából, Strobltól. 7. *»A vidám emberek«* egyveleg Komzáktól.

(Baleset a Madarász-uszodában.) Gyerek-észszel majd az életével

fizette meg a Kindl-féle gyárban dolgozó egyik lakatos tanonc-gyerek bravuros vállalkozását. Nem tudott uszni és mégis azzal dicsekedett el társainak, hogy tul mer menni a kis és a nagy uszodát elválasztó vasláncon. S csakugyan tul is ment, a vasláncon egy darabig fenntartotta magát a mély vízben, de egyszerre csak bukdácsolni kezdett pajtásainak nagy mulatóságára. Azonban egyik sem mehetett utána, mert nem tudtak uszni s így inkább nevettek társuk balesetén. Mikor már a bravuros lakatos tanonc jól tele itta magát a friss vízből s fuldokolni kezdett, végre akadt a sok bámuló között egy ember, a ki komolyan vette a dolgot, *Schützer* Pál, a polgári kerékpár egyesület tagja, azonnal a fuldokló után ugrott és a már félig alélt tanonc-gyereket szerencsésen a szárazra vitte.

— **(Vesztett macskák.)** Lancsukon napok óta az a rémhír van elterjedve, hogy a faluban vesztett macskák garázdálkodnak. Ez a hír onnan lelte forrását, mert valami *Babics* József ottani takes kutya egy macskát megharapott. Természetesen, hogy mi igaz ebből a vesztett macska garázdálkodásból, azt eddig nem tudni, annyi azonban bizonyos, hogy *Drexler* Jánosné — kit egy macska megharapott, — óvatosságból felszállították a Pasteur-féle intézetbe.

— **(Névmagyarosítás.)** *Fried* David pécsi illetőségű, ugyanitt lakos, valamint kiskorú gyermekei: *Imre*, *József*, *Erzsébet* és *Margit* vezetéknevének *»Szécsén«*-re kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(Új járulat levelek.)** A gazdaközönségre nézve igen fontos tudnivaló, a m. kir. pénzügyminiszternek egy legújabb kelt rendelete, mely dacára annak, hogy már holnap azaz augusztus elsején lép életbe, csak tegnap érkezett le a hatósághoz, úgy hogy annak elrendelt hirdetményi közzététele is elkésztett már. Arról van — ugyanis — szó, hogy a pénzügyminiszter az eddig használatban volt s *»krajcáros«* bélyeggel ellátott járulatleveleket kivonta a közforgalomból s azokat filléres járulatlevelekkel helyettesítette. *Igy tehát holnap, azaz augusztus hó elsejétől kezdve a régi járulatlevelek — átírás esetén — érvénytelenek.*

— **(Elfogott vesszedelmes tolvaj.)** A napokban jó fogást csináltak Kocsolán a hatóság emberei. Az országuton történt portyázás közben elcsípték csavargás miatt *Cimmermann* János foglalkozás nélküli legényt, ki felszólításra sehogysem tudta magát igazolni. Letartóztatták s a magával hozott batyujának átkutatásakor számos oly tárgyat találtak, melyek kétségtelenül bizonyították, hogy *Cimmermann* nem tisztességes uton szerezte azokat. Vallatóra fogták a csavargót, ki aztán be is ismerte, hogy a nála levő holmik lopottak. Így többek között *Sudár* István, *Likler* Lajos és

Csak nőket érdekelhet e szenzátiós felfedezés!

„AFRODITIN“

mellszépítő, a háremhölgyek csodahatásu laurus-irja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjúi üdeségét, ruganyos teltségét. A testbőrt bársonylágyságúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodahatásu ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. **Törvényesen védve.** A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratóriumában: **BUDAPEST, VII. kerület, Mexikói-ut 88. szám.**

Szakály János könyi lakosok házában követelt el lopást az elfogott csavargó, továbbá özv. Müller Mátyásné kocsolai, Kilván Mihály dombovári és Szatócs Károly, valamint Trencsin Ferenc szómjai lakosokat lopta meg. A veszedelmes tolvajt átadják a kir. ügyészségnek.

— (A nagytrafikok ügye.) Huzamosabb idő óta loglalkoznak a lapok azzal a hírrel, hogy a pénzügyminiszter a nagytrafikokat megszünteti, illetve a dohányárúk nagyban való eladását államosítja, sőt egyes lapok hírei szerint már ez évi augusztus elsején az összes nagyüzemek kincstári kezelés alá helyeztetnek. A »M. K. L.« a legilletékesebb helyen nyert információk alapján a következőképpen adja elő a tényállást: A pénzügyi kormányzat törekvése a dohányárúk nagybani eladásának államosítása felé irányul, csak hogy ez a végcél hosszú idő után s mindenestre csak akkor valósul meg, ha a próbakép tett kísérletek beválnak és ha a kormány a nagytrafikok kezelésére elégséges számú szakképzett tisztviselővel fog rendelkezni. De még ekkor sem fogják az összes nagytrafikokat megszüntetni, hanem csak azokat, amelyek oly helyeken állanak fenn, ahol a kezelés közvetlen és állandó ellenőrzésére a pénzügyminiszterium megfelelő közegekkel rendelkezik. Jelenleg a dolog a következőképpen áll: Valószínű az, hogy a pénzügyigazgatóságokhoz általános rendelet intézettel volna valamennyi nagytrafik állami kezelésbe vétele végett, sőt ily rendelet kibocsátása egyáltalán nem is terveztetik. A tény az, hogy ott, ahol kincstári dohányáruraktárak vannak felállítva, vagy a jövőben ilyenek felállítatnak, a nagytrafik kezelését is a kormány veszi át, mivel ily helyeken a pénzügyminiszteriumnak a kincstári áruraktárhoz kirendelt szakközegei a do-

hányárúk nagyban való kiszolgáltatását a nélkül elvégzik, hogy az az államnak költségébe kerülne. Ez okból kerültek, illetve kerülnek állami kezelésbe a szegedi, temesvári, nagyvárad, pécsi stb. nagytrafikok, összesen 20 s mivel a nagytrafikok száma 422, ily módon ezek közül kevés kerül állami kezelés alá. De kiterjesztik esetről-esetre az állami kezelésbe vételt azon nagytrafikokra is, melyek fennállása helyén állami áruraktár nem létezik, akkor, ha ezen nagyüzemek tulajdonosai visszaélések elkövetésével arra okot adnak. Számos panasz érkezik be ugyanis a kicsinyben elárusítók köreiből a miatt, hogy az illető nagyüzem a világos színű szob és jobb szivarokat saját kicsinyben való elárusítás céljára tartja vissza s a kistüzsdé-tulajdonosoknak kevésbé sikerült gyártmányokat szolgáltat ki. Ez az oka annak, hogy a vidéken szép szivart csak a nagyüzemekben lehet venni, minek következtében a fogyasztók, ha csak módját ejthetik, itt szerzik be készleteiket s e miatt a kicsinyben elárusítók jelentékeny kárt szenvednek. A nagyüzemeket rendeletileg utasították arra, hogy a nekik kiszolgáltatott világos, középbarna és barna szivarokat a kistüzsdések közt arányosan osszák fel; a hol tehát az önző nagytrafikosok ezen utasításnak nem felelnek meg, ott a pénzügyminiszterium a fogyasztás érdekében teljes szigorral lép fel s az ilyen nagytrafikokat esetleg saját kezelése alá helyezi.

Gyilkos aggastyán.

(Vérengzés a koldustanyán.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. július 31.

Azok az esetek, melyek a bűnkrónikákat szaporítják s melyek a maguk néha rejtelmes

szinte kifürkészhetlen pszichológiai motívumaikkal nem csekély gondot adnak a lélekbuvaroknak, ma már nem oly ritkák, mint ennek-előtte, midőn az emberek dacára kevésbé civilizáltak voltak, szinte irtóztak egymás véretil. S míg régebbi idők bűnkrónikájának eseteiben nem volt nehéz feltalálni a bűnre inspiráló, indító okokat, addig, most a modern korban, midőn az erkölcsiség, különösen a nép alsó rétegeiben oly fokra süllyedt, hogy lelki furdalás, meggondolás s ugyyszólván indok nélkül mérsárolják egymást, gyakran lehetetlen felfedezni azt az okot, mely a tettest bűnének elkövetésére indította.

Ilyen teljesen rejtelmes, minden alapot és okot nélkülöző gyilkosság történt a napokban Dunaszekcsőn, mely gyilkosságról lapunkban egy hírben röviden már beszámoltunk olvasóinknak s melyről most tudósítunk a következő részleteket közli:

Dunaszekcsőn, már kint a község vége felé, hol a legelők kezdődnek, egy alacsony zsuffedeles, egy szoba és kamrából álló viskóban van az ugynevezett »koldustanya«, hol a községnek négy elaggott, tönkre ment s koldusbotra került, egykor jobb módú lakója tengeti életét. S innen a nyomor, nélkülözés s szánalmat keltő sanyarúság fészkéből szivárgott ki a napokban a hír, hogy a koldustanya egyik lakóját, Nemes Erzsébetet egy nyolcvanéves asszonyt megölték. A hivatalos vizsgálat csakhamar megállapította, hogy miután e gyilkosságnak sem rablás, sem a boszúvágy, vagy más erkölcsi momentum nem lehetett okai, a gyilkosságot a tanya valamely lakója követte el, kik közül Gyurica Ferenc egy jámborságáról híres nyolcvanhárom éves aggastyán hiányzott.

Vallatóra fogták a még ott lakó koldusokat, özv. Stejer Henrikné Véber Klárát és Dobra Istvánnét, kik eleinte mit sem akartak

gatta nagy, sárga fogait; aztán kiment, anélkül azonban, hogy csokoládéval megkínálta volna.

Wassiljevics Kusma rögtön a titokzatos ajtóra veté a szemét. De csukva marad az. Nehányszor meglehetősen hangosan köhécselt a fiatal ember, ekkép tudatva jelenlétét. Az ajtó még sem nyílt föl. Visszafojtotta lélekzetét s hallgatódzott. A legcsekélyebb neszt sem lehetett észrevenni; úgy tetszett, mintha körülte minden kihalt volna.

Wassiljevics Kusma fölkel s lábujjhegyen közeledett az ajtó felé.

Hiába kopogtatott azon s hiába nyomta befelé a térdével, nem nyílt az meg. Akkor odahajolt a kulcslyukhoz s halkán mondta:

— Kolibri, Kolibri, babácskám!

Semmi válasz.

Wassiljevics Kusma újra fölegyenesedett, helyre huzogatta egyenruháját s egy ideig veszteg maradt ott; aztán szilárd léptekkel az ablakhoz ment s elkezdett annak tábláin dobolni.

Némi boszuság és elégtelenség kezdett a fiatal emberen erőt venni. Tiszti önérzete föltámadt benne.

— Mily esztelenség ez — gondolta magában. — Miért is fogadják el látogatásomat? Ha e leány így viseli magát, az öklömmel fogok dörömbözni. Akkor majd csak fölnyitja az ajtót! . . . És ha meghallja is az öregasszony! . . . Nos, baj volna az? . . . Hiszen én nem vagyok oka!

S hirtelen megfordult a sarkán, hogy szándékát végrehajtsa . . . Az ajtó félig nyitva volt.

S ujjával ruhájára, gyűrűire s karpereceire mutatott. — Ez mind az enyém. Semmiféle ajándékot nem fogadok el.

— Valóban? . . . Most tehát elmehetek?

— El!

Wassiljevics Kusma fölkel.

Kolibri is hasonlókép cselekedett.

— Nos, Isten veled, babócskám! . . . Hát a csókot mikor kapom meg?

Kolibri hirtelen oda szökött hozzá, mind a két karjával átölelte a fiatal ember nyakát s megcsókolta, vagyis csőröcskéjével megcsipte az ajkát. A hadnagy vissza akarta csókolni; de a leány rögtön visszahökölt s a karszék mögé állt.

— Tehát holnap félhétkor — szól az ifju, kissé zavarodva.

A leányka a fejével bölintott, két ujjával megfogta hosszú hajfonatainak a hegyét s elkezdte azt hegyes fogával rágni.

Wassiljevics Kusma bucsut intett a kezével, kilépett s maga után betette az ajtót. Hallotta, a mint Kolibri rögtön oda ugrott s a kulcs a zárban nyikorgott.

XVII.

Fritschenének a lakószobájában senki sem volt.

Wassiljevics Kusma rögtön kilépett a folyosóra, egyáltalán nem volt kedve Emiliával találkozni.

A kapuban a háziasszonnyal találkozott.

— Ejh, hát már távozik ön, hadnagy ur? — kérdé erőltetett nyájassággal. — Nem akarja megvárni Emiliát?

tudni a gyilkosságról, de aztán, midőn a hatóság emberei azzal biztatták őket, hogy hallgatásukkal mit sem segítenek már Gyurica Ferencen, ki már fogva van, odakuporodtak a földre a szalmazsuppon heverő, véres koponyájú tetem mellé s aztán valami védekező bőbeszédűséggel mondták el a gyilkosság részleteit, sőt annál többet is.

Gyurica Ferenc a gyilkos és Véber Klára az áldozat már körülbelül négy év óta éltek a koldustanyán, vadházasságban egymással. Természetes, hogy a két magas-korú koldus csupán támasza volt egymásnak s a legbékésebb egyetértésben éltek egymással, míg körülbelül két évvel ezelőtt részegeskedni nem kezdett Gyurica Ferenc, ki ez idő óta teljesen az italnak adta magát s természetes, hogy magas korára tekintettel csakhamar agyát megtámadta a folytonos szeszelés. De ez nem látzott meg Gyurica Ferencen, ki továbbra is békés természetű, jámbor ember maradt, csupán akkor zsörtölődött, midőn pityókosan térve haza az öreg koldusasszony szemrehányásokat tett neki. A napokban aztán megtörtént az a rendkívüli eset, hogy Gyurica Ferenc éjjel után vetődött haza a koldus-tanyára, hol már mindenki javában aludt. Véber Klára ott feküdt a szoba sarkában szalmazsuppján s összehúzódott a fal mellett, hogy helye maradjon hazatérő »öreg«-jének, kit azonban egy cseppet sem indított meg ez a figyelem.

Ki tudja mily revelációkon ment át az öreg ember lelke, mit gondolt el szesztől beborult agyával, midőn megpillantotta ott a szalmán azt az öregasszonyt, elég az hozzá, hogy Gyurica Ferenc — ki régebben éjjeli őr volt — előkereste az éjjeli bakterkodásából megmaradt baltás dárdáját s oly erővel vágott annak fok-éles végével Véber Klára fejére, hogy annak koponyája menten ketté hasadt

s mint a később megejtett orvosi boncvizsgálat kiderítette, a halál rögtön beállt.

Aztán hirtelen konyhakést rántott a neki vadult öreg ember s az ütés zajára felébredt lokótársait agyonszurással fenyegette, ha az esetről szólni mernek.

A koldus-tanya lakóinak vallomása folytán azonnal nyomozást indítottak Gyurica Ferenc ellen, kit meg is találtak a falu korcsmájában, hol letartóztatták. A gyilkos aggastyán igen egykedvűen viselkedett. Minden lelkiismeret-furdalás, vagy büntetéstől való félelem nélkül beismerte a gyilkosságot s valami lehetetlen, megdöbbentően örömteljes hangon dicsekedett:

— Az ám! Egy csapással ütöttem agyon! Hogy mi volt az oka a gyilkosságnak azt nem tudni, mert Gyurica Ferenc erre nézve minden felvilágosítást megtagad. Az eddigi orvosi vélemény szerint a gyilkos elmebeli állapota rendes s ezt igazolja az a körülményes vallomás is, melylyel kihallgatásakor a borzalmas gyilkosság legkisebb részletét is elmondotta. A gyilkost átadták a pécsi kir. ügyészségnek.

Séta a világ körül.

Pécs, 1900. július 31.

— **Egy küzdelmes élet vége.** Párisban kitos feltűrést kelt Leo Gall Jerő, volt katonatiszt és orvostudornak öngyilkossági hirtelensége. A nevezett saját lakásán széngáz által önként vetett véget életének. Le Gall az 1870-iki háboruban részt vett és ekkor megkapta a francia becsületrend keresztjét. A háború után mint gyakorló orvos akart Párisban működni, de a harcban kapott seb annyira megbénította egészségét, hogy képtelen volt

orvosi működést sikeresen folytatni. Ezért egyik társával egy pszicho-fiziológiai intézetet alakított, de ebben a balsiker üldözte. A nyugdíjból megélni nem tudott és ezért élete szakadatlan láncolata volt a küzdelmeknek. Végre is elvesztette lelki egyensúlyát és barátja e napokban a szobában kihült holttestét találta a földön heverve. Mellette családi irományai fektüdtek, kezében pedig a becsületrend keresztjét szorongatta.

— **Meglinchelt biciklista.** Páris egyik nagy forgalmu utcáján a napokban egy biciklista elgázolt egymásután egy öreg embert és egy kis gyermeket. Fel is fordult biciklijével, de mikor meghallotta, hogy a járókelők szidalmazták, felkapott biciklijére, hogy hamarosan elkarikázzon. A szembejövők azonban meghallották, hogy miért szidalmazták a vigyázatlan embert s megtámadták. Egy pillanat alatt a földön hevert a biciklista, s alaposan elagyabugyálták. Biciklijét össze-vissza törték. Végre nagynehezen sikerült a rendőrségnek a már félig holtra vert biciklistát kiszabadítani a dühöngő néptömeg kezei közül. Így is oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy alig marad életben.

— **Eugénia excsászárné az Arenenbergben.** Hortenzia királynétől örökölte Eugénia excsászárné az arenbergi kicsiny vadászkastélyt, a melyet hajdanta minden esztendőben felkeresett egy időre. Fiának halála után nem jött többet kedvenc fészékébe, a mely őt folyton anyai fájdalmaira figyelmeztethette volna. Az idén végre felkereste a kis kastélyt, a mely inkább hasonlít egy jómódu polgár nyári lakához, mint egy lejedelem kastélyához. Érdekes, hogy Napoleon Viktor herceg Ajaccio polgármesteréhez intézett híres manifesztumát is Arenenberg, 1899 dec. 20. kelettel látta el, holott ő akkortájt nem is járt a kis lakban, de a bona-

Wassiljevics Kusma a fejébe nyomta sapkáját.

— Megvallom, tisztelt asszonyom, hogy egy pillanatig sem várhatok tovább. És meglehet, hogy holnap sem fogok eljönni. Mondja meg ezt neki.

— Jól van; majd tudtára adom. De talán csak nem unatkozott ön, hadnagy ur?

— Nem, valóban nem unatkoztam.

— Szép, nagyon szép. Alázatos szolgálója!

— Isten áldja meg!

Wassiljevics Kusma hazament, leheveredett az ágyra s gondolatokba merült. Kimondhatatlan nyugtalanság vett rajta erőt.

— Mit jelentsen mindez? — kiáltott föl egyszerre. — És miért irt Emilia levelet? . . . Légyottot adott és távozott hazulról! . . .

A hadnagy újra elolvette a levelet, megforgatta azt a kezei közt és megszagolta. A levélke dohányszagú volt. Aztán javitgatás is látszott rajta . . . S egyszerre mily erőltettnék látszott e kézirat! . . . Vajjon ki fejté meg előtte mind e rejtélyt? És lehetséges-e, hogy a háziasasszony mit sem tudna? És ez a leány, kicsoda ez? . . . Vajjon ki lehet? Ezt az igéző Kolibrit, ezt a bábockát sehogy sem tudta elfeledni s türelmetlenül várta a másnap estét, noha ettől a bábockától csaknem félt.

XVIII.

Másnap Wassiljevics Kusma ebéd előtt a városba sétált s megvásárolt hosszas alkudozás után egy aranykeresztet s ahhoz bársonyszalagot.

— Bármennyire esküdjözzék is ő — gondolta magában a hadnagy — hogy nem fogad el ajándékokat, én már tudom, miképen kell az ilyen esküdjözéseket értelmezni. Ha végre is oly önzetlen érzületet tanusítana: Emilia a legnagyobb örömmel rakja ezt zsebre.

Igy töprengett a nikolajeffi Don Juan.

Hat óra tájban a legnagyobb gonddal megborotválkozott, aztán egy ismert fodrászt hivatott magához s szépen fölfodorította és megpomádéztatta a haját. A hajművész a legnagyobb lelkiismerettel végezte feladatát, a nélkül, hogy a kormány papírját kimélte volna, melyből a hajbodorokat készítette.

Aztán vadonatúj egyenruhába öltözködött Wassiljevics Kusma; jobbába egy pár bőrkeztyüt szorított, befecskendezte magát illatos vízzel s távozott hazulról.

A hadnagy nem azért fordított most oly kiváló gondot a külsejére, mert a babácskával volt légyottja s mintha ez neki jobban tetszett volna, mint Emilia, hanem mert ez a babácska oly sajtós, oly rejtélyes volt, hogy önkéntelen is fölizzgatta még a fiatal hadnagy lomha fantáziáját is.

XIX.

Fritschené asszony épp úgy fogadta a hadnagyot, mint előtte való nap s újra ismételte előtte, hogy Emilia kevés időre eltávozott hazulról s kéri őt, várakozzék rá.

Wassiljevics Kusma helybenhagyólag bólintott a fejével s leült az asztal mellé.

Fritschené asszony mosolygott megint, azaz muto-

partisták annyi kedves emléke fűződik ehhez a helyhez, hogy jónak látta hangulatkeltésre felhasználni az Arenenberg nevét.

— **A haj-krach.** A francia külügy-miniszteriumnak nem okoz a kínai kérdés annyi fejtörést, mint a mennyit az a francia parókacsinálónak okoz. Valóságos végveszedelem fenyegeti őket. Ugyanis a francia parókacsinálók a művökhöz szükséges hajukat a kínai copfokból készítették. A míg a kínai kérdés nem került szőnyegre, addig a copfok nagyon is leszállított áron kerültek forgalomba, de most már 20—100 frankig emelkedett a kínai haj kilójának ára. A parókacsinálók kétségbe vannak esve. Mert a francia nők annyira ragaszkodnak a saját hajukhoz, hogy azt semmi áron le nem vágatják. Még a legszegényebb francia leány is büszke a maga természetes frizurájára. Ily körülmények között a francia haj-krach réme a küszöbön áll.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1900. július 31. reggeli 7 óraker.

Barometer (redukált) = mm. 759.3 (emelk.)
Hőmérsék = 17.2 °C.
maximuma: 32.1 °C
minimuma: 18.5 °C.
Párányomás: 11.5 mm.
Relatív nedvesség: 79.
Felhőzet: 10. Cum. Str. N. W.
Szélirány s erő: N. W. 5.
Csapadék 24 órai: 5.2 mm. ● Vill.
Szeles, borult idő várható, később derüléssel.

Dr. Csirer.

Törvénykezés.

§ A „Munkás“ lefoglalása. Tegnap számban jeleztük, hogy a »Munkás« vasárnapi számában megjelent támadó cikk miatt báró Fejérváry Imre dr. főispán sajtóügyi panaszt tett a királyi törvényszéknél. Az ügyész-ség indítványára Finkey Pal, helyettes vizsgálóbíró tegnap eirendelte a »Munkás« vasárnapi összes számainak lefoglalását s ezért a pécsi rendőrséget és a vidéki rendőrhatóságokat is megkereste. A támadó cikk a főispánt személyében sérti és rágalmazza. Már pedig lefoglalásnak csak az esetben van helye, ha az inkriminált cikk osztály vagy felekezett ellen ígát s a lefoglalás ebben az esetben is csak az egyeseknek el nem árusított vagy az előfizetőknek nem kézbesített példányokra terjedhet ki, mert hisz a lefoglalás célját a terjesztés megakadályozása képezi, tehát csak a terjesztés előtt, vagy közben foganatosítható. A vizsgálóbíró rendeletét azonban a rendőrségen úgy magyarázták, hogy a már magántulajdonba átment egyes példányok is lefoglalandók s ezért tegnap este Sárkány Ármán rendőrkapitány szerkesztőségünkben is megjelent s a »Munkás« vasárnapi számát le akarta foglalni. Felelős szerkesztőnk azonban annak átadását megtagadta, mert az a lapszám már magántulajdonunkat képezi. Sárkány Ármán rendőrkapitány e körülményre hivatkozva visszaterjesztette ma a megkeresést azzal a vizsgálóbírónak, hogy magánosoknál — előfizetőknel stb. — nem is járt máshol a lap lefoglalása végett, mert az e célból esetleg foganatosítandó házkutatásokat célszerűnek nem találta.

T a n ü g y.

(Az iskolás flukért. Ujabb időben kétségtelenül nagyon sok üdvös intézkedés történt nálunk is az iskola-egészségügy érdekében. Ezen a téren követésre méltó rendeletet bocsátott ki most a porosz közoktatásügyi miniszter, szem előtt tartva főképp az elemi iskolák növendégeit. A rendelet utasi-

tásai ezek: »Minden iskolában szigorúan ügyelni kell arra, hogy a gyermekek szokják meg a helyes távolságot szemük és az írka, palatábla vagy olvasókönyv közt és rajzolás és írás közben is egyenesen tartásuk felső testüket. Írás közben balkarjukat fektessék padjuk (asztaluk) szélére, hogy a felső testnek támasztéka legyen és hogy eleje vételessék a szemulságos közelségének a tárgyhöz, továbbá a hátgerinc görbülésének és a gyermek ne nyomhassa mellét a padhoz. Oyan órákban, amikor a tanteremben már nincs vagy még nincs kellő világosság, az írást, olvasást és rajzolást kerülni kell. Vigyázni kell arra is, hogy a napsugarak ne essenek közvetlenül a papírra és ennek megakadályozása céljából le kell fektetni. Ha a gyermeknek olvasás közben meg mutatnia kell az egyes szavakat, úgy ülve kell olvasniok. A tanfelügyelőket utasítja e rendelet, hogy hívják fel a tanítókat ez intézkedésekre és ügyeljenek rá, hogy azok pontosan betartassanak.

TÁVIRATOK.

— Sándor király esküvője.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrádból írják, hogy az orosz cár elvállalta Sándor szerb király esküvőjén az esketési tanu tisztét s képviselével **Manzurov**, belgrádi orosz ügyvivőt bizta meg.

— Az olasz király meggyilkolása.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Monzából írják, hogy a revolver — melylyel **Bressi Gaetano Umberto** olasz királyt agyonlőtte — 9 milliméteres amerikai fegyver. **Az egyik golyó a harmadik és negyedik borda között a király szívébe hatolt;** a másik bal kulcs-csontját, a harmadik vállüregét érte. A gyilkos az éjszakát ideges izgalomban töltötte s hajnalban mély álomba merült.

A római „Tribuna“ szerint Párisban nemrég **egy anarchista-üléson kisorsolták Umberto gyilkosának nevét.**

A budapesti rendőrség **megcáfolja a lapok ama hírét, hogy a gyilkos 1896-ban Budapesten volt.**

Rómából írják, hogy mikor **Umberto** király a lövések után kezét a kocsiiban szívére nyomta, a hadsegéd fogta fel és támogatta. Mikor **Margit** királyné férje holttestét meglátta, **szívszakgató jelenet volt.**

Korfüből írják, hogy **Viktor Emánuel** trónörökös tegnap elutazott Pireuból.

— A velszi herceg gyászsa.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Alfréd**, szász-koburg gothai herceg, a velszi herceg öccse, szívszólhüdesben meghalt.

— A romániai Ahasverusok.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A romániai zsidók részére Budapesten ötvenezer korona gyűlt össze. **Sándor** Pál táviratozott Kanadába, hogy befogadják-e a zsidókat. **Gullner** belügyi államtitkár még pár napi halasztást adott a romániai zsidóknak a Budapesten való tartózkodásra.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV
Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

6510. sz.
tk. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a szigetvári takarékpénztár végrehajthatónak Zsigmond Juliánna férj. Csőre Sámuelné kis-csányi lakos végrehajtást szenvedő elleni 1000 kor. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szentlőrinci kir. járásbíróház területén levő Kis-Csány és Oszró községek határában fekvő s a kis-csányi 42. sz. betétben felvett A. 1. 3. sorsz. 216. hrsz. 54. ö. i. sz. lakház s udvarra 320 korona; 1., 2., 4—25. sorsz. ingatlanokra 3400 korona; továbbá az Oszró község határában fekvő és az oszrói 158. sz. betétben felvett A. † 444. hrsz. ingatlanra 47 kor. becárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi október hó 17. napján d. e. 9 óraker Kis-Csány község — s ugyanaznap d. u. 2 óraker Oszró község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becárának 10%-át, vagyis 32 kor., 340 kor. és 4 kor. 70 fillért készpénzben, vagy az 1881: évi nov. 1 én 3333. sz. alatt kelt I. M. rend. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60 t. cikk 176. §. értelmében a banatpénzének a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Pécsett, 1900. évi június hó 30-an. A kir. tszék, mint tkvi hatóság.

Bogyay Pongrác

kir. tszeki bíró.

végr. 706.

1900 sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi királyi járásbíróháznak 1895. évi 30527. számú végzésével dr. Jobst László ügyvéd által képviselt pécsi sertéshizláló és áruraktar részvénytársaság telperes részére Zsivánovits Károly alperes ellen 472 korona 62 fillér követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 3270 koronára becült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbíróházi 1900. V. IV. 236/2. számú végzésével az árverés elrendeltetven, annak az alap- és felülfoglaltaték követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zalogjogot nyertek volna, alperes lakásán Pécsett, Szigeti-országut 19. és 64. sz. alatt leendő megtartására határidőül 1900. évi augusztus hó 9. napjának délelőtti 10 órája tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok, lakásberendezés, üzleti berendezés s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőknek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becárban alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécsett, 1900. évi július hó 26-ik napján.

Engler Kálmán,

kir. bir. végrehajtó.

Ezen rovat alatti hirdetések ára
10 szögig 40 fillér, — minden
további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadtat-
nak a kiadóhivatalban és az
eláruló helyeken.

Lapunk **egyes számai** kaphatók és **kishirdetések** elfogadtatnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
(tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Grosz József,
(tőzsde, Jókai-tér.)

Gyimóthy Gyula,
(fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

Habler Anna,
(tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Herdlein-féle tőzsde,
(Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Kugler József,
(fűszerkereskedő, Makár-utca)

Léhner Béla,
(fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Molnár János,
(fűszerkereskedés, Király-utca.)

Rözge István,
(fűszerkereskedés, Bátorj és Klimó-u. sark.)

Sipos János,
(fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
(dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Legszebb névjegyek, meg-
hívók és egyéb nyomtat-
ványok Taizs József könyv-
nyomdájában kaphatók.

Ugyanott *írószer*ek és *pa-
pirok* nagy választékban raktáron
tartatnak.

Bármely perctől kezdve
kiadó az Árpád-utca 31. sz.
alatt egy földszintes, egy szoba-
konyhából álló utcza lakás.

Vasalt boltajtó, használt, 15
frtért eladó. Cim megtudható
a kiadóhivatalban.

Meyer-Lexikon, II-ik kia-
das, 20 kötet, teljesen jó ál-
lapotban, jutányosan eladó. —
Cim a kiadóhivatalban.

Duplex petroleum lámpák
— gázvilágítás bevezetése

miatt — olcsó áron eladók.
Cim a kiadóhivatalban.

Cserépkályhák, régi ala-
kuak, olcsó áron eladók. Ér-
deklődők forduljanak a kiadó-
hivatalhoz.

„Stearoptinum“ (Olaj sebtapasz)

Bámulatos gyorsan gyógyító
olaj-sebtapasz, amely egyet-
len a maga nemében
s egy régi család titka.

Budapest a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: **vágás, zuzódás, égés, fagyás,** mindenféle ke-
levény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásért kezességet vállal, a mi, ha elmaradna, a pénzt azonnal visszaszolgáltatja a „Stearoptinum“ laboratoriuma.

A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „STEAROPTINUM“ laboratoriumában:

Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88., II. 25.

